

gaar ud paa, idet den almindelige Bestatningsform, saaledes som den anvendes i Genhold til Landkommunalloven, er uanvendelig og efterhaanden vil blive mere og mere uheldsigende for Taarnby Kommunes Vedkommende. Af Motiverne til Lovforslaget vil det ses, at Skatten paa Hartkornet allerede her er angivet til 40 Kr.; men jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at de Oplysninger, som Motiverne indeholde, vist allerede ere foraelde. (Sønderrigskministeren [Ingerslev]: De ere et Aar gamle.) Ja, jeg tror ikke, jeg tager fejl i, at Hartkornskatten for indværende Aar er 50 Kr., og jeg ved med nogenlunde Sikkerhed, at den, om end ikke i det næstfølgende Aar, saa dog i det kommende Aar, vil naa op til henved 60 Kr., hvis man skal blive ved den samme Bestatningsmaade som hidtil. Man maa nemlig erindre, at Ulykken for den store Taarnby Kommune med sine 17,000 Indbyggere er egentlig ikke den, at den har saa overordentlig store Udgifter; mærkbart nok ere Udgifterne endogsaa paa det Punkt, hvor man skulde tro dem overvældende store, nemlig til Fattigvæsenet, ikke synderligt større end Landkommunerne gennemsnitlig hele Landet over ville have til Fattigvæsenet. Det fremgaar ligeledes af Motiverne, at Udgifterne til Taarnby Sogns Fattigvæsen — jeg gentager det med sine 17,000 Indbyggere — have været 42,000 Kr. — de ere nu rimeligtvis lidt mere — til Skolevæsenet 26,000 Kr., til Vej- og Kloakvæsenet 30,000 Kr. Det kan ingenlunde siges at være en stor Sum, naar henses til den store Befolkning. Jeg skal blot nævne, at Kjøbenhavns Nabokommune paa den anden Side, nemlig Gentofte, som ikke en Gang har halvt saa mange Indbyggere, omtrent er oppe paa lignende Udgifter, men Ulykken er, at der er ingen eller i hvert Fald en forsvindende ringe Skatteevne i største Delen af Taarnby Kommune. Jeg er altsaa i det hele taget enig med den højtærede Minister i, at den foreslaaede Foranstaltning er rigtig og korrekt. Paa et eneste Punkt vilde jeg have ønsket, at den højtærede Minister var gaaet et Skridt videre, nemlig ved at drage Maskinernes Assurance-sum ind under Bestatningen. Jeg er for saa vidt enig med den sidste ærede Taler, som jeg heller ikke ser noget absolut til Hinder for at tage Maskinerne med som Statteobjekt. Det siges ganske vist i Motiverne, at det er noget hidtil ukendt her i Landet, ja ganske vist, men en Husstat er jo ogsaa noget ukendt (Sønderrigskministeren: Nej). Ja, dog tilnærmelsesvis ukendt; den er i alt Fald saa usædvanlig, at Forslaget her er en Undtagelseslov.

En Husstat, som udredes paa den Maade, her er Tale om, er meget lidt brugt. Vi vide jo godt, at der er Byningsafgift paa Ejendomme af lignende Natur, men det er noget ganske andet — det gælder for hele Landet. Jeg vil altsaa ønske, at den ærede Minister eventuelt vil lade sig fornå til at give Lovforslaget den Forbedring, som det efter min Formening vil være, at Maskinerne blive tagne med som Statteobjekt, og vist er det, at Kommunen trænger til at den Indtægt, den paa nogen rimelig Maade kan faa, for at afholde de meget betydelige Udgifter, den allerede bærer, og som navnlig i de kommende Aar i overvældende Grad ville vælte ind over Kommunen. Vi maa nemlig erindre, at en Udgift, som slet ikke nævnes i Motiverne, fordi den ikke kan nævnes, vil være ganske overordentlig stor for Sundbyerne — Taarnby Kommune, nemlig til Alderdomsunderstøttelse. Det skal ikke forundre mig, om Taarnby som til at udrede — men jeg ved det jo ikke — et Totalbeløb af 20—25,000 Kr. om Aaret. Om den saa kan faa Halvdelen refunderet — det haaber man jo fremdeles paa rundt om i Kommunerne — vil jo Tiden vise. Men naar jeg slutter fra min egen Kommune, Gentofte, som allerede er oppe paa 13,000 Kr. i Alderdomsunderstøttelse med 7,500 Indbyggere, skal det, under tilbørligt Hensyn til Formueforholdene i de to Kommuner, slet ikke undre mig, om Taarnby med sine 17,000 Indbyggere kommer op til 20 à 25,000 Kr. til Alderdomsunderstøttelse. Dernæst angiver Kommunen selv, at den i de allernærmest kommende Aar vil komme til at forøge sin Gæld, som nu er 140,000 Kr., op til omkring en halv Million Kr., idet der forestaar ekstraordinære Foranstaltninger, som efter det kommunale Raads Mening ikke ret vel kunne udskydes, og som anslaaes til 360,000 Kr. i alt. Situationen er altsaa saaledes, at der ikke med Føje kan indbendes noget imod, at man gaar til ekstraordinære Foranstaltninger for at hjælpe Kommunen paa ret Køl igen eller maasse rettere sagt forhindre den fra at komme alt for langt bort fra den rette Køl. Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Ting at se velvillig paa det lille Lovforslag, som ganske vist kun omfatter en ringe Del af vore Medborgere, men som omfatter en Del af dem, som virkelig trænge til at saa en saa ringe og rent formel Haandsræfning, som dette er, at saa Lov til at udskrive Stat paa en ekstraordinær Maade. Der forlanges jo i dette Lovforslag ikke nogen anden Støtte end Retten til paa bedste Maade at benytte de Resourcer, de selv sidde inde med.